

BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. kovo 4 d.\*

Byloje T-410/06

**Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd**, įsteigta Lishui (Kinija),  
atstovaujama solisitoriaus I. MacVay, QC R. Thompson ir baristerio K. Beal,

ieškovė,

prieš

**Europos Sąjungos Tarybą**, atstovaujamą J.-P. Hix, padedamo advokato G. Berrisch,

atsakovę,

\* Proceso kalba: anglų.

palaikomą

**Europos Komisijos**, atstovaujamos H. van Vliet ir T. Scharf,

ir

**Europos avalynės pramonės konfederacijos (CEC)**, įsteigtos Briuselyje (Belgija), iš pradžių atstovaujamos advokatų P. Vlaemminck, G. Zonnekeyn ir S. Verhulst, vėliau P. Vlaemminck ir A. Hubert,

įstojusių į bylą šalių,

dėl prašymo iš dalies panaikinti 2006 m. spalio 5 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1472/2006, nustatantį galutinį antidempingo muitą ir laikinojo muto, nustatyto Kinijos Liaudies Respublikos ir Vietnamo kilmės tam tikros avalynės su batviršiais iš odos importui, galutinį surinkimą (OL L 275, 2006, p. 1), tiek, kiek jis yra susijęs su ieškove,

**BENDRASIS TEISMAS** (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė E. Martins Ribeiro, teisėjai S. Papasavvas (pranešėjas) ir A. Dittrich,

posėdžio sekretorė C. Kantza, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. vasario 20 d. posėdžiui,

priima šį

## **Sprendimą**

### **Teisinis pagrindas**

- <sup>1</sup> 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 56, 1996, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 45) su pakeitimais (toliau – pagrindinis reglamentas) 1 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Antidempingo muitas gali būti taikomas bet kuriam importuojamam produktui dempingo kaina, kuri išleidus laisvai cirkuliuoti Bendrijoje būtų padaryta žala.

2. Produktu dempingo kaina yra laikomas produktas, jeigu jo eksporto į Bendriją kaina yra mažesnė nei palyginamoji panašaus produkto kaina įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje valstybėje.“

- <sup>2</sup> Dėl dempingo egzistavimo nustatymo pagrindinio reglamento 2 straipsnyje numatytos taisyklės, taikomos lyginant nagrinėjamo produkto normaliąją vertę ir eksporto

kainą, o dempingo skirtumas pagal tos pačios nuostatos 12 dalį yra normaliosios vertės ir eksporto kainos skirtumas.

3 Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1, 3 ir 6 dalyse numatyta:

„1. Normalioji vertė paprastai yra nustatoma pagal kainas, kurias įprastomis prekybos sąlygomis moka arba turi mokėti nepriklausomi pirkėjai eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje.

Tačiau jeigu eksportuotojas eksportuojančioje valstybėje negamina arba neparduoda panašių produktų, normalioji vertė gali būti nustatoma pagal kitų tokio produkto pardavėjų ar gamintojų kainas.

<...>

3. Jeigu įprastomis prekybos sąlygomis panašus produktas neparduodamas arba parduodamas nepakankamais kiekiais, arba kai dėl ypatingos situacijos rinkoje pardavimo rodikliai nesudaro galimybės deramai palyginti, panašaus produkto normalioji vertė nustatoma pagal jo gamybos sąnaudas produkto kilmės šalyje, pridėjus pagrįstas produkto pardavimo, bendrąsias ir administracines sąnaudas bei pagrįstą pelną, arba pagal eksporto į trečiąją valstybę įprastomis prekybos sąlygomis kainą, su sąlyga, kad tokia kaina yra tipiška.

<...>

6. Pardavimo, bendrosios ir administracinės sąnaudos bei pelnas turi būti pagrįsti faktiniais duomenimis apie tiriamojo eksportuotojo ar gamintojo panašaus produkto gamybą ir pardavimus įprastomis prekybos sąlygomis. Tais atvejais, kai šių sąnaudų ir pelno negalima nustatyti tokiu būdu, jie gali būti nustatyti bet kuriuo iš šių būdų:

- a) pagal kitų tiriamų eksportuotojų ar gamintojų svertinį faktinių panašaus produkto gamybos ir pardavimo kilmės šalies vidaus rinkoje sąnaudų vidurkį;
- b) pagal tiriamo eksportuotojo ir gamintojo tos pačios kategorijos produktų gamybos ir pardavimo įprastomis prekybos sąlygomis kilmės valstybės vidaus rinkoje faktines sąnaudas;
- c) bet kuriuo kitu pagrįstu būdu, su sąlyga, kad taip nustatytas pelnas neviršytų pelno, kurį paprastai gauna kiti eksportuotojai ar gamintojai parduodami tos pačios kategorijos produktus kilmės valstybės vidaus rinkoje.“

- 4 Dėl rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statuso (toliau – RESVİS) suteikimo pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punkte numatyta:

„Atliekant su importu iš <...> Kinijos Liaudies Respublikos <...> susijusius antidempingo tyrimus, normalioji vertė bus apskaičiuojama pagal straipsnio 1–6 dalis, jei remiantis vieno ar kelių gamintojų, kurių veikla turi būti tiriama, paduotais tinkamai pagrįstais skundais <...> įrodoma, kad minėtam gamintojui ar gamintojams dėl panašaus svarstomo gaminio gamybos ar pardavimo taikomos rinkos ekonomikos sąlygos <...>“

- 5 Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 ir 9 dalyse nustatyta:

„8. Eksporto kaina yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už produktą, jį paroduodant eksportui iš eksportuojančios valstybės į Bendriją.

9. Tais atvejais, kai eksporto kainos nėra <...> [ji] gali būti apskaičiuota pagal kainą, už kurią importuoti produktai yra pirmą kartą perparduodami nepriklausomam pirkėjui arba – jeigu produktai nėra perparduodami nepriklausomam pirkėjui arba nėra perparduodami tokiais sąlygomis, kokiomis buvo importuoti – bet kuriuo kitu priimtiniu būdu.“

6 Dėl žalos nustatymo pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3 ir 6 dalyse numatyta:

„2. Žala nustatoma, remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai ištyrus:  
a) importo dempingo kaina kiekius ir poveikį panašių produktų kainoms Bendrijos rinkoje; ir b) tokio importo sąlygotą poveikį Bendrijos pramonei.

3. Vertinant importo dempingo kainą kiekį, reikia atsižvelgti į tai, ar iš viso žymiai išaugo importas dempingo kaina absoliučiu dydžiu arba lyginant su gamyba ar suvartojimu Bendrijoje. Vertinant importo dempingo kainą poveikį kainoms, reikia nustatyti, ar produktai dempingo kaina yra importuojami žymiai mažesnėmis kainomis nei Bendrijos pramonės panašių produktų kainomis, arba į tai, ar toks importas turėjo kitokį poveikį – ženkliai nusmukdė kainas arba smarkiai trukdė kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis. Nė vienas šių veiksnių nėra būtinai lemiamas.

<...>

6. Pateikus visus šio straipsnio 2 dalyje minimus svarbius įrodymus turi būti akivaizdu, kad importas dempingo kaina sukelia žalą, kaip apibrėžta šiame reglamente. Ypač turi būti akivaizdu, kad šio straipsnio 3 dalyje apibrėžtas kiekis ir (arba) kainos sukėlė 5 dalyje nurodytą poveikį Bendrijos pramonei ir kad šį poveikį galima apibrėžti kaip materialinį.“

- 7 Pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalies paskutinį sakinį „antidempingo muto dydis turi neviršyti nustatyto dempingo skirtumo, bet turi būti mažesnis už tokį skirtumą, jei tokio mažesnio muto dydžio pakaks pašalinti žalą Bendrijos pramonei“.
- 8 Pagrindinio reglamento 20 straipsnio 1, 2, 4 ir 5 dalyse nustatyta:

„1. Skundo pateikėjai, importuotojai ir eksportuotojai bei jiems atstovaujančios asociacijos, taip pat eksportuojančios valstybės atstovai gali reikalauti, kad joms būtų atskleista išsami informacija, sąlygojusi esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu buvo pradėtos taikyti laikinosios priemonės. Tokie reikalavimai atskleisti informaciją pateikiami raštu iš karto po laikinųjų priemonių taikymo pradžios, o reikalaujama informacija nedelsiant atskleidžiama raštu.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minimos šalys gali reikalauti galutinai atskleisti esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama rekomenduoti pradėti taikyti galutines priemones arba rekomenduoti nutraukti tyrimą ar nagrinėjimą nepradedant taikyti priemonių – ypatingas dėmesys teikiamas reikalavimui atskleisti bet kuriuos faktus ar motyvus, kurie skiriasi nuo laikinąsias priemones pagrindusiųjų faktų ar motyvų.

<...>

4. Galutinai atskleidžiama informacija turi būti pateikta raštu. Tai turi būti padaryta deramai paisant konfidencialios informacijos apsaugos kuo skubiau, o paprasčiau ne vėliau kaip likus mėnesiui iki galutinio sprendimo priėmimo ar iki Komisijos pateikiamo pasiūlymo pagal 9 straipsnį imtis galutinių veiksmų. Kai dėl susiklosčiusių aplinkybių Komisija negali atskleisti tam tikrų faktų ar motyvų, jie atskleidžiami kaip galima skubiau galimybei atsiradus. Atskleidimas neturi pažeisti jokio vėlesnio

sprendimo, kurį gali priimti Komisija ar Taryba, tačiau jeigu toks sprendimas grindžiamas bet kuriuo iš skirtingų faktų ar motyvų, šie atskleidžiami kaip galima skubiau.

5. Į pareiškimus, pateiktus po galutinio informacijos atskleidimo, atsižvelgiama tik tai tuomet, jei jie yra gaunami per Komisijos kiekvienu atveju atskirai pagal reikalo skubumą nustatytą laiką, kuris yra ne trumpesnis nei 10 dienų.“

### **Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas**

- 9 Ieškovė *Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd* yra Kinijoje įsteigta avalynės gamybos bendrovė.
  
- 10 Tam tikrų Kombinuotosios nomenklatūros klasių Kinijos kilmės avalynės importui iki 2005 m. sausio 1 d. buvo taikoma kiekybinių kvotų sistema.
  
- 11 2005 m. gegužės 30 d. gavusi Europos avalynės pramonės konfederacijos (CEC) skundą, Europos Bendrijų Komisija pradėjo antidempingo procedūrą dėl tam tikros Kinijos ir Vietnamo kilmės avalynės su odos batviršiais importo. Pranešimas apie šios procedūros inicijavimą buvo paskelbtas 2005 m. liepos 7 d. Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje (OL C 153, p. 7, toliau – pranešimas apie procedūros inicijavimą).

- 12 2006 m. kovo 23 d. Komisija priėmė Reglamentą (EB) Nr. 553/2006, nustatantį laikinąjį antidempingo muitą Kinijos Liaudies Respublikos ir Vietnamo kilmės tam tikros avalynės su batviršiais iš odos importui (OL L 98, 2006, p. 3, toliau – laikinasis reglamentas).
- 13 Pagal laikinojo reglamento 9 konstatuojamąją dalį tyrimas dėl dempingo ir žalos vyko nuo 2004 m. balandžio 1 d. iki 2005 m. kovo 31 d. (toliau – tiriamasis laikotarpis). Su žalos įvertinimu susijusios tendencijos buvo nagrinėjamos nuo 2001 m. sausio 1 d. iki 2001 m. kovo 31 d. (toliau – svarstomasis laikotarpis).
- 14 Kadangi Kinijos ir Vietnamo eksportuojantiems gamintojams, kuriems negalima suteikti RESVĖS, reikia nustatyti normaliąją vertę, trijų Brazilijos bendrovių patalpose pagal analogiškos šalies, šiuo atveju Brazilijos Federacinės Respublikos, pateiktus duomenis buvo atliktas patikrinimas normaliajai vertei nustatyti (laikinojo reglamento 8 konstatuojamoji dalis).
- 15 Iš laikinojo reglamento 57 konstatuojamosios dalies matyti, kad nustatydama dempingą Komisija rėmėsi pagrindinio reglamento 17 straipsnyje numatyta pavyzdžių atrankos technika. Taip ji atrinko 13 Kinijos eksportuojančių gamintojų, atstovaujančių daugiau nei 20 % Kinijos eksporto į Europos bendriją apimties. Pagal laikinojo reglamento 8 konstatuojamosios dalies c punktą ieškovė yra penktoji bendrovė atrinktų Kinijos eksportuojančių gamintojų sąrašė.
- 16 Dėl eksporto kainos Komisija laikinojo reglamento 130 konstatuojamoje dalyje nurodė, kad kai prekės eksportui į Bendriją buvo parduodamos per nesusijusias prekybos bendroves, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalį eksporto kainos buvo nustatomos remiantis tos prekės kainomis, kuriomis aptariami gamintojai ją parduodavo eksportui prekybos bendrovėms žr. šio sprendimo 4 punktą).

- 17 Pagal laikinojo reglamento 131 punktą normalioji vertė ir eksporto kaina buvo lyginamos pagal kainų iš įmonės lygį. Siekiant užtikrinti teisingą normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimą, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį koreguojant buvo deramai atsižvelgta į skirtumus, darančius poveikį kainoms ir kainų palyginimui (laikinojo reglamento 132 konstatuojamoji dalis).
- 18 Kalbant apie žalą, pažymėtina, kad Komisija išnagrinėjo importo kainų sumažinimą. Šiuo tikslu CIF importo kainos (apimančios sąnaudas, draudimą ir frachtą) prie Bendrijos sienos atlikus muitinės formalumus buvo padidintos, siekiant atspindėti sąnaudas, kurių importuotojai patiria Bendrijoje, kaip antai dizainas, žaliavos pasirinkimas ir pan., ir palygintos su Bendrijos pramonės kainomis iš gamyklos ir to paties prekybos lygio kainomis. Remiantis šiuo palyginimu Kinijos kilmės avalynės kainos buvo sumažintos 12,8 % (laikinojo reglamento 167 ir 168 konstatuojamosios dalys).
- 19 2006 m. balandžio 7 d. laišku pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 2 dalį Komisija perdavė ieškovei laikinojo reglamento nuorašą ir pagal pagrindinio reglamento 20 straipsnio 1 dalį – dokumentą, kuriame išdėstyti pagrindiniai faktai ir motyvai, kurių pagrindu buvo nustatyti laikinieji antidempingo muitai (toliau – tarpinės informacijos dokumentas). Komisija nurodė ieškovei iki 2006 m. gegužės 8 d. jai perduoti galimas pastabas dėl šių dokumentų.
- 20 2006 m. balandžio 27 d. elektroniniu laišku ieškovė išreiškė nepasitenkinimą dėl informacijos, esančios tarpinės informacijos dokumente, nepakankamumo, pabrėždama duomenis, susijusius su kainų koregavimu apskaičiuojant dumpingą ir jų sumažinimu. Ieškovė savo kaltinimus pakartojo ir 2006 m. gegužės 8 d. raštu pateiktose pastabose.
- 21 2006 m. gegužės 16 d. elektroniniame laiške ieškovė, be kita ko, pažymėjo, kad jos eksporto kainos pakoregavimas 15 % dėl išlaidų tyrimams ir vystymui buvo mažesnis už realias išlaidas šioje srityje, nes nebuvo atsižvelgta į dideles prekybos bendrovių,

per kurias tam tikri Kinijos gamintojai platina savo produkciją Europos rinkoje, išlaidas ir maržas.

- 22 2007 m. liepos 7 d. laišku Komisija, remdamasi pagrindinio reglamento 20 straipsnio 2–4 dalimis, perdavė ieškovei galutinės informacijos dokumentą, apimantį pagrindinius faktus ir motyvus, kurių pagrindu rekomenduojama nustatyti galutinius antidempingo muitus.
- 23 Šio dokumento H skyriuje Komisija išdėstė savo pastabas dėl galutinių antidempingo priemonių, kurios bus siūlomos patvirtinti Europos Sąjungos Tarybai. Dėl priemonių pobūdžio Komisija nurodė, pirma, kad gamintojų išipareigojimai neparduoti pigiau nei kaina, kuri pašalintų didelę žalą Bendrijos pramonei, nėra pakankamos priemonės, ir, antra, kad reikia taikyti atidėto maito sistemą (galutinės informacijos dokumento 278–291 punktai).
- 24 Dėl atidėto maito sistemos Komisija nurodė, kad importo apimtis darė didelę žalą Bendrijos pramonei nuo 2005 m. sausio 1 d., t. y. nuo tada, kai baigė galioti kiekybinių kvotų sistema (žr. šio sprendimo 10 punktą). Iš tikrųjų per pirmuosius tris 2005 m. mėnesius, kurie patenka į tiriamąjį laikotarpį (žr. šio sprendimo 13 punktą), Bendrijos pramonė išgyveno proporcingai didžiausią nuosmukį per svarstomąjį laikotarpį, kiek tai susiję su įvairiais ekonomikos rodikliais, pavyzdžiui, pelningumu, pardavimo kaina, rinkos dalimis, pardavimu, užimtumu ir gamyba. Tokiomis aplinkybėmis vertindama žalą Komisija ypatingą dėmesį skyrė dempingo kiekybiniam elementui. Ji taip pat nusprendė, kad tik importas, viršijantis tam tikrą apimtį, darė žalą, ir todėl *ad valorem* muitų nustatymas nebuvo būtinas, kad būtų atkurta sąžininga konkurencija. Taigi antidempingo muitus reikia taikyti tik tam importuojamų produktų kiekiui, kuris viršija tam tikrą metinę apimtį. Nagrinėjamu atveju tokia atidėtų muitų

sistema būtų adekvati panaikinant žalą, nes remiantis ja būtų atsižvelgta į kiekybinę kvotų sistemą arba būtų subalansuoti suinteresuotųjų šalių interesai. Siūlomi antidempingo muitai turėtų būti taikomi importui iš Kinijos, viršijančiam 140 milijonų avalynės porų per metus. Ši apimtis atspindi Komisijos vertinimą dėl importo iš Kinijos 2005 m., atsižvelgiant į importuotus kiekius 2004 m. (galutinės informacijos dokumento 285–287 ir 291 punktai).

- 25 Taigi Komisija pasiūlė apmokestinti galutiniu antidempingo muitu, lygiu žalos panaikinimo skirtumui, importą, viršijantį 140 milijonų Kinijos kilmės avalynės porų. Šis skirtumas buvo lygus referencinių kainų sumažinimui, t. y. 23 % (galutinės informacijos dokumento 293 punktas).
- 26 2006 m. liepos 10 d. laišku Komisija papildė galutinės informacijos dokumentą argumentais, susijusiais su ieškovės situacija, RESVĮS suteikimu, normaliosios vertės apskaičiavimu ir žalos nustatymu. Dėl normaliosios vertės apskaičiavimo Komisija nurodė, kad ji nustatydamą gamybos sąnaudas naudojo ieškovės buhalterijos duomenis. Tačiau nustatydamą pardavimo išlaidų dydį, administracines išlaidas, kitas bendras išlaidas ir pelno maržą Komisija naudojo duomenis, gautus iš kitų dviejų Kinijos bendrovių, kurios vykdė tipišką pardavimą vidaus rinkoje ir kurioms atlikus neseną tyrimą buvo suteiktas RESVĮS. Remiantis šiais skaičiavimas buvo nustatytas 9,7 % dempingo skirtumas.
- 27 Dėl žalos nustatymo Komisija 2006 m. liepos 10 d. laiške nurodė, kad apskaičiuodama CIF kainą prie Bendrijos sienos ir sumažinimo skirtumą ji negalėjo atsižvelgti į prekybos bendrovės, platinančios ieškovės produkciją Bendrijoje, pelno maržą, nes ši bendrovė nebendradarbiavo vykstant tyrimui. Be to, atsižvelgimas į šią pelno maržą nereikalingas, nes Komisija sumažino normaliąją vertę, apskaičiuotą remiantis duomenimis iš Brazilijos, atimdama iš jos šios prekybos bendrovės patirtas išlaidas

(pardavimo vadybai, tyrimams bei vystymui ir pan.). Komisija pasiūlė ieškovei pateikti savo komentarus iki 2006 m. liepos 18 dienos.

28 Ieškovė savo komentarus pateikė 2006 m. liepos 18 d. laišku, kuriame ginčijo tiek normaliosios vertės apskaičiavimą, tiek CIF importo kainos prie Bendrijos sienos nustatymą, nes, jos nuomone, minėtos vertės turėjo būti padidintos jos produkciją Bendrijos rinkai tiekiančios prekybos bendrovės pelno marža. Be to, ieškovė skundžiasi, kad Komisija jai nenurodė nei skaičių, kuriais remdamasi apskaičiavo pardavimo išlaidas, administracines išlaidas ir kitas bendrąsias išlaidas bei pelno maržą, nei įmonių, kurios pateikė šiuos duomenis, veiklos srities.

29 2006 m. liepos 28 d. laišku Komisija ieškovei pateikė papildomą galutinės informacijos dokumentą. Pagal dvi pirmas pastraipas šio dokumento tikslas buvo informuoti susijusias šalis apie siūlytino galutinio antidempingo maito apskaičiavimo pakeitimus. Komisijos generalinis direktoratas „Prekyba“ išnagrinėjo tam tikrų suinteresuotųjų šalių pateiktas pastabas dėl iš pradžių numatytos atidėtų maitų sistemos (žr. šio sprendimo 23–25 punktus). Šiuo dokumentu Komisija atsisakė idėjos taikyti tokią sistemą. Grįsdama savo naują požiūrį Komisija pabrėžė, kad iš tikrųjų žalingas buvo importas 2004 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos ir kad 2005 m. buvo pirmi metai, per kuriuos Kinijos kilmės avalynės importui nebuvo taikoma kiekybinių kvotų sistema. Be to, Komisija nustatė nežalingą importo apimtį remdamasi importu iš Kinijos ir Vietnamo 2003 m., t. y. 109 milijonai avalynės porų. Remiantis šiuo nauju požiūriu, į šios apimties ekonominį poveikį reikėjo atsižvelgti nustatant žalos panaikinimo lygį. Taigi, viena vertus, žalos panaikinimo lygis sumažėjo atsižvelgiant į nežalingą importo apimtį, tačiau, kita vertus, galutiniai maitai buvo taikomi nuo pirmos importuotos avalynės poros. Remdamasi šiuo metodu, numatančiu keturis šiame dokumente nurodytus etapus, Komisija nusprendė, kad importas iš Kinijos pagal „mažesnio maito

taisyklę“ turi būti apmokestinamas tokio dydžio galutiniu antidempingo muitu, kuris panaikintų žalą, šiuo atveju 16,5 %. Tačiau ieškovės pagamintos avalynės importui Komisija taip pat remdamasi „mažesnio muto taisykle“ pasiūlė taikyti 9,7 % muitą, t. y. lygų jos dempingo skirtumui.

<sup>30</sup> Įtvirtindama šį naują pasiūlymą Komisija prie 2006 m. liepos 28 d. laiško pridėjo punktus, kurie turėtų būti įterpti naujame galutinės informacijos dokumento H skyriuje, ir pakeitė atitinkamame skyriuje esančius punktus (žr. šio sprendimo 23 punktą). Komisija 278 ir 279 punktuose, kurie turėjo būti įterpti į galutinės informacijos dokumento naują H skyrių, nurodė, kad tik tam tikrą apimtį iki kiekybinių kvotų sistemos galiojimo pabaigos viršijęs importas galėjo padaryti didelę žalą, tačiau nustatant žalos išnykimo lygį, remiantis tiriamojo laikotarpio rezultatais, turėjo būti atsižvelgiama į tai, kad tam tikras importuotų produktų kiekis nedarė žalos. Todėl į kiekį, kuris nedarė didelės žalos, reikėjo atsižvelgti nustatant žalos išnykimo lygį. To paties dokumento 280 punkte Komisija išdėstė metodą, kuris buvo taikomas.

<sup>31</sup> 2006 m. rugpjūčio 2 d. elektroniniu laišku ieškovė pateikė savo komentarus dėl papildomo galutinės informacijos dokumento bei nurodė, kad nei nustatytas terminas, nei Komisijos pateita informacija nebuvo pakankami.

<sup>32</sup> 2006 m. rugpjūčio 22 d. laišku Komisija pranešė ieškovei, kad įmonės, kurios pateikė duomenis apie pardavimo išlaidas, administracines išlaidas ir bendrąsias išlaidas bei pelno maržą, veikia chemijos produktų ir inžinerijos sektoriuje. Šiame laiške Komisija patvirtino, kad, nepaisant šių sektorių skirtumų, panaudoti duomenys buvo „pagristi“ ir „panašūs į (ieškovės) patirtų išlaidas“.

- 33 2006 m. spalio 5 d. Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 1472/2006, nustatantį galutinį antidempingo muitą ir laikinojo muito, nustatyto Kinijos Liaudies Respublikos ir Vietnamo kilmės tam tikros avalynės su batviršiais iš odos importui, galutinį surinkimą (OL L 275, p. 1, toliau – ginčijamas reglamentas). Ginčijamu reglamentu Taryba nustatė galutinį antidempingo muitą Kinijos kilmės tam tikros avalynės su odos arba kompozicinės odos batviršiais, išskyrus sportinę avalynę, specialios technologijos sportinę avalynę, šlepetes ir kitą kambarinę avalynę bei avalynę su apsauginėmis nosimis, kuri yra klasifikuojama įvairiais Kombinuotosios nomenklatūros kodais, importui (ginčijamo reglamento 1 straipsnis). Pagal ginčijamo reglamento 3 straipsnį jis galioja 2 metus.
- 34 Pagal ginčijamo reglamento 71 ir 72 konstatuojamąsias dalis ieškovei, atrinktai iš Kinijos gamintojų, kurių duomenimis remiantis vyko tyrimas, buvo suteiktas RESVĮS. Šį statusą atsisakyta jai suteikti laikinajame reglamente, nes ji negalėjo laisvai nustatyti savo pardavimo kiekio, neįsikišus valstybei. Vis dėlto ieškovė vėliau pateikė įrodymų, patvirtinančių, kad ši aplinkybė nebuvo įrodyta.
- 35 Pagal ginčijamo reglamento 98 konstatuojamąją dalį normaliosios vertės ieškovei nustatymas turėtų būti pagrįstas jos pateiktais duomenimis apie pardavimą vidaus rinkoje ir gamybos sąnaudas. Vis dėlto pagal ginčijamo reglamento 99 konstatuojamąją dalį, kadangi tiriamuoju laikotarpiu ieškovė pardavimo Kinijos vidaus rinkoje nevykdė, normalioji vertė negalėjo būti nustatyta remiantis jos vidaus kainomis, kaip numatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies pirmojoje pastraipoje. Be to, atsižvelgiant į tai, kad jokiam kitam atrinktam Kinijos gamintojui nebuvo suteiktas RESVĮS, ir dėl to nebuvo galima taikyti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies antrosios pastraipos, institucijos normaliąją vertę turėjo nustatyti remdamosi ieškovės gamybos išlaidomis, pridėjus pagrįstas produkto pardavimo, bendrąsias ir administracines išlaidas bei pagrįstą pelno maržą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį (ginčijamo reglamento 100 ir 101 konstatuojamosios dalys).

- 36 Kadangi ieškovė nevykdė vidaus prekybos ir jokiam kitam Kinijos gamintojui nebuvo suteiktas RESVİS, pardavimo, administracinės ir bendrosios išlaidos bei pelno marža pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punktą (žr. šio sprendimo 3 punktą) turėjo būti nustatyti bet kuriuo kitu pagrįstu būdu. Tam Komisija rėmėsi duomenimis, gautais iš kitų Kinijos eksportuojančių gamintojų, kuriems atliekant kitus tyrimus buvo suteiktas RESVİS ir kurie vykdė pardavimą vidaus rinkoje įprastomis prekybos sąlygomis (ginčijamo reglamento 102 ir 103 konstatuojamosios dalys).
- 37 Dėl eksporto kainos ir dėl jos palyginimo su normaliąja verte Taryba ginčijamo reglamento 123 ir 138 konstatuojamosiose dalyse patvirtino Komisijos vertinimus, išdėstytus laikinojo reglamento 128–133 konstatuojamosiose dalyse (žr. šio sprendimo 16 ir 17 punktus).
- 38 Pagal ginčijamo reglamento 146 konstatuojamąją dalį ieškovei buvo nustatytas 9,7 % dempingo skirtumas, išreikštas CIF importo kainos prie Bendrijos sienos procentine išraiška.
- 39 Dėl kainų sumažinimo Taryba turėjo sumažinti importo kainų patikslinimą (žr. šio sprendimo 18 punktą), nes dauguma importuotojų negalėjo įrodymais pagrįsti tvirtinimo, pagal kurį jų išlaidos tyrimams ir vystymui siekė laikinajame etape pritaikytą lygį. Taigi Taryba atliko naujus skaičiavimus ir nustatė 13,5 % Kinijos kilmės avalynės kainų sumažinimo skirtumą (ginčijamo reglamento 180–182 konstatuojamosios dalys).
- 40 Dėl būtino muito dydžio, kad būtų panaikinta žala, atsiradusi dėl importo iš Kinijos, Taryba ginčijamo reglamento 296–301 konstatuojamosiose dalyse, pakartodama

galutinės informacijos dokumento naujame H skyriuje esančius 275–280 punktus, pridėtus prie papildomo galutinės informacijos dokumento, nurodė, kad reikėjo atsižvelgti į šios procedūros ypatumus, būtent į tai, kad iki 2005 m. sausio 1 d. buvo taikoma kiekybinių kvotų sistema. Kadangi ši sistema neleido Bendrijos pramonei patirti didelės žalos, nors importo apimtys augimas pasibaigus šios sistemos galiojimui buvo ypač žalingas, Taryba nusprendė, kad tik tam tikrą apimtį iki kiekybinių kvotų panaikinimo viršijęs importas galėjo padaryti didelę žalą. Todėl remiantis tiriamojo laikotarpio rezultatais nustatant žalos lygį reikėjo atsižvelgti į tai, kad tam tikra importo apimtis nedarė didelės žalos. Šitaip remiantis importo apimtimi 2003 m. buvo nustatyta, kad importas iš Kinijos padarė 16,5 %, o ne 23 % žalą, kuri būtų buvusi nustatyta, jei Taryba nebūtų atsižvelgusi į šios bylos ypatumus.

- 41 Vis dėlto remiantis „mažesnio maito taisykle“ (žr. šio sprendimo 7 punktą) ieškovei galutinis maitas buvo nustatytas pagal dempingo skirtumą, kuris buvo mažesnis nei būtinas maitas norint panaikinti žalą. Todėl buvo nustatytas 9,7 % galutinio antidempingo maito tarifas, taikytinas ieškovės gaminamos avalynės grynajai franko prie Bendrijos sienos kainai, prieš sumokant maitą (ginčijamo reglamento 302, 323 ir 324 konstatuojamosios dalys bei 1 straipsnio 3 dalis).

## Procesas ir šalių reikalavimai

- 42 2006 m. gruodžio 21 d. ieškovė pateikė Teismo kanceliarijoje šį ieškinį.
- 43 2007 m. balandžio 2 d. Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu Komisija paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti Tarybos reikalavimus.

- 44 2007 m. balandžio 5 d. Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu CEC paprašė leisti ištoti į šią bylą palaikyti Tarybos reikalavimus.
- 45 2007 m. rugpjūčio 2 d. Nutartimi Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos pirmininkas patenkino Komisijos ir CEC prašymus leisti ištoti į bylą.
- 46 CEC 2007 m. rugpjūčio 17 d. pateikė įstojimo į bylą paaiškinimus.
- 47 Pakeitus Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į aštuntąją kolegiją, todėl ši byla paskirta šiai kolegijai.
- 48 Išklauses teisėjo pranešėjo pranešimą, Teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir taikydamas proceso organizavimo priemones nurodė ieškovei ir Tarybai raštu atsakyti į du klausimus.
- 49 Laiškais, gautais 2009 m. vasario 2 d., šios dvi šalys įvykdė Teismo nustatytas proceso organizavimo priemones.
- 50 Per 2009 m. vasario 20 d. vykusį teismo posėdį buvo išklaustos šalių kalbos ir jų atsakymai į Teismo pateiktus klausimus.

51 Ieškovė Teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą reglamentą tiek, kiek jis yra su ja susijęs,
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

52 Taryba Teismo prašo:

- atmesti ieškinį kaip nepriimtina ar nepagrįstą,
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

53 Komisija Teismo prašo atmesti ieškinį.

54 CEC Teismo prašo:

- atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės išlaidas, susijusias su jos įstojimu į bylą.

## Dėl teisės

55 Grįsdama savo ieškinį ieškovė nurodo keturis pagrindus, susijusius atitinkamai su:

- pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punkto pažeidimu ir jos teisės į gynybą apskaičiuojant dempingo skirtumą pažeidimu,
- pagrindinio reglamento 3 straipsnio pažeidimu ir pareigos motyvuoti nesilaikymu,
- jos teisės į gynybą pažeidimu ir pareigos motyvuoti nesilaikymu, kalbant apie taisyklių galutinių muitų tipą,
- teisės klaida ir akivaizdžia vertinimo klaida, kiek tai susiję su žala Bendrijos pramonei.

*Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punkto pažeidimu ir teisės į gynybą pažeidimu apskaičiuojant dempingo skirtumą*

## Šalių argumentai

- 56 Ieškovė mano, kad apskaičiuojant jos pelno maržą naudodama kitų dviejų Kinijos eksportuotojų, veikiančių visiškai kitame sektoriuje, pelno maržą Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą ir pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnį.
- 57 Šiuo klausimu ieškovė primena, kad jos produktams taikytas 9,7 % antidempingo muitas buvo apskaičiuotas remiantis jos individualiu dempingo skirtumu, pritaikius „mažesnio muto taisyklę“ (žr. šio sprendimo 7 ir 41 punktus).
- 58 Nagrinėjamu atveju Komisija ieškovės pelną apskaičiavo remdamasi per dvi ankstesnes antidempingo procedūras chemijos produktų ir inžinerijos sektoriuose (žr. šio sprendimo 26 punktą) nustatytų pelnų vidurkiu. Tačiau akivaizdu, kad avalynė su odos batviršiais nepriklauso tai pačiai bendrai kategorijai kaip cheminiai produktai ar inžinerija; to negincija ir Taryba. Komisija susirašinėjant pripažino, kad minėti sektoriai skiriasi nuo avalynės sektoriaus.
- 59 Panaudodamos dviejuose minėtuose sektoriuose nustatytas pelno maržas institucijos padarė akivaizdžią vertinimo klaidą. Iš tikrųjų jos galėjo panaudoti ieškovės pelno maržą iš eksporto (6,7 %) arba tikslinę Bendrijos pramonės 6 % pelno maržą, arba pelno maržą bent vieno atrinkto gamintojo, kurio pardavimas Kinijos vidaus rinkoje yra didelės apimties ir kuriam nebuvo suteiktas RESVİS „tik dėl neišlumų, susijusių

su įstatais“. Komisija turėjo paaiškinti, kodėl jos išvados, susijusios su šios bendrovės įstatais, neleido pasitikėti pastarosios buhalterijos duomenimis, susijusiais su pelno marža Kinijos rinkoje. Be to, institucijos būtų galėjusios panaudoti neatrinktų gamintojų pelno maržą, jei Bendrasis teismas nagrinėdamas šių gamintojų ieškinius nuspręstų, kad Komisija turėjo išnagrinėti jų prašymus suteikti RESVİS ar individualų režimą (toliau – IR). Argumentas, kad institucijos turėjo daugiau svarbos teikti geografinę rinkai ir todėl remtis skirtingų produktų pardavimu Kinijoje, o ne panašių produktų pardavimu užsienyje, yra nepagrįstas. Iš tikrųjų Taryba neįrodė esminių pelno maržos skirtumų, nelygu kokiai rinkai skirti produktai. Taigi institucijos neatsižvelgė į visas reikšmingas aplinkybes ir rūpestingai neįvertino bylos duomenų, kad būtų tinkamai nustatyta normalioji vertė.

- <sup>60</sup> Komisija taip pat pažeidė ieškovės teisę į gynybą prieš protingą terminą nepranešdama apie ketinimą naudoti kitiems sektoriams priklausančių gamintojų pardavimo, administracines ir kitas bendrąsias išlaidas bei pelno maržą ir pakankamai nemyvuodama atsisakymo taikyti ieškovės pasiūlytą pagrįstą metodą. Komisija apie savo sprendimą naudoti chemijos produktų ir inžinerijos sektoriams priklausančių ūkio subjektų duomenis ieškovei pranešė tik 2006 m. rugpjūčio 22 d., t. y. pasibaigus pastabų dėl papildomo galutinės informacijos dokumento pateikimo terminui. Duomenų, susijusių su pardavimu, administravimo ir kitomis bendrosiomis išlaidomis bei pelno marža, kuriais Komisija grindė savo skaičiavimus, nenurodymas, nepaisant ieškovės prašymų, yra jos teisės į gynybą pažeidimas. Taip Komisija neleido ieškovei tinkamai pateikti savo nuomonės dėl faktinių aplinkybių ir įrodymų, susijusių su dempingo ir žalos egzistavimu, realumo, reikšmingumo ir pagrįstumo. Komisija galėjo pateikti šią informaciją neatskleisdama ją pateikusių bendrovių pavadinimų. Galiausiai Komisija neinformavo ieškovės apie savo poziciją, kad pelno vidaus rinkoje maržos galėjo skirtis nuo pelno iš eksporto maržų, nes, Komisijos nuomone, rinka,

kuriai skirti produktai, šiuo atveju turėjo lemiamą reikšmę, ir nepateikė įrodymų, patvirtinančių tokį skirtumą.

- 61 Ieškovė tvirtina, jog aplinkybė, kad iš 152 prašymų suteikti RESVĖS/IR Komisija nagrinėjo tik 12, neleido gauti patikimų duomenų, kuriuos galima būtų naudoti apskaičiuojant jos pelno maržą.
- 62 Dėl papildomo Tarybos argumento, susijusio su dempingo skirtumu, jei šis ieškinio pagrindas būtų priimtas (žr. šio sprendimo 75 punktą), ieškovė pažymi, kad institucija atsakovė nepateikia jokių įrodymų, galinčių patvirtinti siūlomą 2,6 % skirtumą. Vis dėlto ieškovė nurodo galėsianti pateikti savo nuomonę dėl pagrįsto antidempingo muito tarifo, jei Taryba pateiks išsamesnės informacijos šiuo klausimu.
- 63 Taryba, palaikoma Komisijos ir CEC, ginčija ieškovės argumentus.

## Bendrojo Teismo vertinimas

— Dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punkto pažeidimo

- 64 Pirmiausia reikia pažymėti, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punktas apskaičiuojant sudarytą normaliąją vertę suteikia institucijoms didelę diskreciją renkantis pardavimo, administravimo ir kitų bendrųjų išlaidų bei pelno maržos apskaičiavimo metodą.

- <sup>65</sup> Tokiomis aplinkybėmis Bendrijos teismo kontrolė turi apsiriboti patikrinimu, ar laikytasi procedūrinių taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas ginčytinas pasirinkimas, ar nėra akivaizdžios klaidos vertinant šias aplinkybes arba ar nepiktinaudžiauta įgaliojimais (1991 m. spalio 22 d. Sprendimo *Nölle*, C-16/90, Rink. p. I-5163, 12 punktas ir 1997 m. gegužės 29 d. Sprendimo *Rotexchemie*, C-26/96, Rink. p. I-2817, 11 punktas; 2006 m. liepos 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Shandong Reipu Biochemicals prieš Tarybą*, T-413/03, Rink. p. II-2243, 62 punktas).
- <sup>66</sup> Be to, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punkte numatyta, kad šis metodas turi būti pagrįstas. Taigi Bendrijos teismas gali konstatuoti akivaizdžią vertinimo klaidą pasirenkant metodą, tik jei tas metodas yra nepagrįstas. Todėl kitų pagrįstų metodų, kuriais būtų galima remtis tokioje situacijoje, egzistavimas neturi reikšmės pasirinkto metodo teisėtumui, nes Bendrijos teismas negali institucijos vertinimo šiuo atveju pakeisti savu vertinimu.
- <sup>67</sup> Be to, iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punkto matyti, kad kai institucijos, norėdamos apskaičiuoti pagrįstą pelno maržą, taiko šią nuostatą, jos neprivalo naudoti duomenų, susijusių su tos pačios bendros kategorijos produktais, tačiau turi įsitikinti, kad remiantis pagrįstu metodu nustatyta pelno marža neviršytų tos pačios bendros kategorijos produktų pardavimo pelno maržos.
- <sup>68</sup> Taigi ieškovė neteisingai tvirtina, kad rėmimasis chemijos produktų ir inžinerijos sektorių duomenimis yra pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punkto pažeidimas, nes atitinkami produktai nepriklauso bendrai avalynės kategorijai.
- <sup>69</sup> Dėl taikyto metodo reikia pažymėti, kad, kaip tvirtina Taryba, jis buvo pasirinktas atsižvelgiant į būtinybę nustatyti pelno maržas vidaus rinkoje. Tačiau kadangi ieškovės pelnas buvo susijęs tik su eksportu, o kitoms atrinktoms įmonėms nebuvo suteiktas RESVIS, institucijos galėjo nuspręsti, kad duomenys, susiję su šių įmonių pelno

maržomis, nėra patikimas apskaičiavimo pagrindas. Taigi institucijos neturėjo jokių patikrintų duomenų, susijusių su avalynės vidaus prekyba Kinijos rinkos sąlygomis. Be to, institucijos taip pat galėjo nuspręsti, kad ieškovės siūlomas tikslinės Bendrijos pramonės 6 % pelno maržos savoje rinkoje panaudojimas negali atspindėti Kinijos gamintojų pelno maržos jų vidaus rinkoje ir taip didesnę svarbą suteikti ne minėtai maržai, o produkto pardavimo vietai.

70 Tokiomis aplinkybėmis institucijos, pasinaudodamos savo didele diskrecija ir atsižvelgdamos į patikimus ir patikrinamus duomenis, kuriuos jos galėjo turėti, turėjo parengti metodą, leidžiantį apskaičiuoti pagrįstą pelno maržą.

71 Taip institucijos, pasinaudodamos joms pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punkte suteikta diskrecija, galėjo nuspręsti, kad protingiau yra naudoti informaciją, susijusią su panašaus kaip ir ieškovė dydžio įmonių, neturinčių labai didelių pardavimo ir kitų bendrų išlaidų, kurioms atlikus nesenus tyrimus, susijusius su kitais nei avalynės produktais, buvo suteiktas RESVĮS ir apie kurias institucijos turėjo patikimus duomenis, pelnu Kinijos rinkoje, o ne pelnu iš avalynės pardavimo visiškai skirtingose rinkose. Ieškovė nepateikė įrodymų, patvirtinančių, kad tokia išvada yra susijusi su akivaizdžia vertinimo klaida. Be to, taikytas metodas buvo tinkamiausias iš visų galimų norint apskaičiuoti pagrįstą pelno maržą, nes Komisija neturėjo kitokios informacijos.

72 Dėl ieškovės pasiūlymo naudoti duomenis, susijusius su Bendrijos pramone, reikia konstatuoti, kad Bendrijos avalynės rinka, kaip tvirtina Taryba, nėra panaši į Kinijos rinką ir kad ji buvo iškraipyta dėl importo dempingo kaina iš Kinijos ir Vietnamo.

- 73 Argumentas, kad Komisija neatsižvelgė į informaciją, pateiktą neatrinktų bendrovių, kurių prašymai suteikti RESVĮS/IR dėl to nebuvo nagrinėti, negali būti priimtas, nes ieškovė nenurodė, kodėl sprendimas nenagrinėti šių prašymų būtų neteisėtas. Be to, Bendrasis Teismas šios dienos sprendime *Brosmann Footwear (HK) ir kt. prieš Tarybą* (T-401/06, Rink. p. II-671, 83–105 punktai) nusprendė, kad toks sprendimas nepažeidžia pagrindinio reglamento.
- 74 Nors pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punktą pelnas, nustatytas naudojant pagrįstą metodą, neturi viršyti pelno, kurį paprastai gauna kiti eksportuotojai ar gamintojai parduodami tos pačios kategorijos produktus kilmės valstybės vidaus rinkoje, šios nuostatos negalima aiškinti taip, kad institucijos negali nustatyti pelno maržos, jeigu neturi patikimo apskaičiavimo pagrindo, susijusio su pelnu, gautu iš tos pačios kategorijos produktų pardavimo.
- 75 Iš to matyti, kad ši pirmojo ieškinio pagrindo dalis turi būti atmesta.

— Dėl tariamo teisės į gynybą pažeidimo

- 76 Pirmiausia reikia pažymėti, kad 2006 m. liepos 10 d. laiško II priede Komisija nurodė ieškovei vidutines pardavimo, administracines ir kitas bendrąsias išlaidas bei pelno maržą pridurdama, kad šie duomenys gauti iš Kinijos bendrovių, vykdžiusių prekybą vietos rinkoje ir kurioms buvo suteiktas RESVĮS. Be to, savo 2006 m. rugpjūčio 22 d. laiške Komisija nurodė ieškovei sektorius, kuriems priklausė įmonės, pateikusios informaciją, susijusią su pardavimo, administracinėmis ir kitomis bendrosiomis išlaidomis bei pelno marža. Minėtame laiške Komisija taip pat nurodė, kad šių duomenų panaudojimas yra grindžiamas tuo, kad atitinkamos įmonės yra panašaus dydžio kaip ir ieškovė, kad jos neturėjo labai didelių pardavimo ir kitų bendrųjų išlaidų, kad joms

atlikus nesenus tyrimus buvo sutektas RESVĖS, kad jų pelno marža buvo panaši ir kad nagrinėjamoje byloje nebuvo jokių duomenų, susijusių su avalynės pardavimu Kinijos vidaus rinkoje.

77 Todėl reikia konstatuoti, kad 2006 m. rugpjūčio 22 d. laišku Komisija patenkino ieškovės prašymą pateikti papildomos informacijos, susijusios su bendrųjų išlaidų ir pelno maržos duomenimis. Ieškovė šiuo klausimu negali priekaištauti Komisijai dėl sektorių, kuriems priklausė duomenis pateikusios įmonės, nurodymo pasibaigus pastabų dėl papildomo galutinės informacijos dokumento pateikimo terminui. Iš tikrųjų iš pagrindinio reglamento 20 straipsnio 5 dalies negalima daryti išvados, kad Komisija privalo nustatyti minimalų 10 dienų terminą suinteresuotosioms šalims pateikti komentarus dėl laiško, kurį ji siunčia atsakydama į šių šalių pastabas dėl galutinės informacijos. Toks reikalavimas galiotų tik tuo atveju, jei 2006 m. rugpjūčio 22 d. laiške būtų buvę atskleisti „esminiai faktai ir motyvai, kurių pagrindu ketinama rekomenduoti pradėti taikyti galutines priemones“ pagrindinio reglamento 20 straipsnio 2 dalies prasme.

78 Tačiau reikia pažymėti, kad esminiai faktai ir motyvai, kurių pagrindu Komisija ketino rekomenduoti galutines priemones ieškovei, buvo nurodyti galutinės informacijos dokumente ir papildomame galutinės informacijos dokumente. O 2006 m. rugpjūčio 22 d. laiške buvo pateikti tik papildomi paaiškinimai. Iš tikrųjų 2006 m. rugpjūčio 22 d. laiške nėra net minimalių Komisijos pozicijos pakeitimų.

79 Reikia pridurti, jog tai, kad savo 2006 m. liepos 18 d. laiške ieškovė tvirtino, jog Komisijos nustatant normaliąją vertę naudota pelno marža yra per didelė duomenų, kurie, jos nuomone, būtų pagrįsti avalynės pramonei, atžvilgiu, rodo, jog ji žinojo, kad nagrinėjami duomenys yra ne avalynės, o kito sektoriaus.

<sup>80</sup> Be to, iš šio sprendimo 68–74 punktų matyti, kad Komisija neprivalo remtis duomenimis, susijusiais su tos pačios kategorijos produktais. Taigi esminis argumentas, kurį ieškovė išdėstė 2006 m. liepos 18 d. laiške ir pakartojo per posėdį, kad galimybė susipažinti su bylos medžiaga turėtų jai leisti įvertinti, ar šie duomenys iš tikrųjų buvo susiję su tai pačiai kategorijai priklausančiais produktais, negali būti priimtas.

<sup>81</sup> Ieškovės argumentas, pagal kurį duomenų, kuriais rėmėsi Komisija atlikdama skaičiavimus, nepateikimas yra teisės į gynybą pažeidimas, taip pat negali būti priimtas. Nesant reikalo priimti Tarybos prašomo sprendimo dėl minėtų duomenų konfidencialumo, reikia konstatuoti, jog šie duomenys nebuvo būtini ieškovei, kad galėtų įgyvendinti savo teisę į gynybą. Iš tikrųjų pati ieškovė remdamasi, jos nuomone, pagrįstais ir aktualiais duomenimis alternatyviai apskaičiuodama normaliąją vertę pasiūlė Komisijai pardavimo, administracinių ir kitų bendrųjų išlaidų bei pelno maržos vidurkius, nurodytus 2006 m. liepos 18 d. laiške, kurie, jos nuomone, šiuo atveju neleistų apskaičiuoti jokio dempingo skirtumo.

<sup>82</sup> Bet kuriuo atveju niekas nedraudė ieškovei gavus 2006 m. rugpjūčio 22 d. laišką pateikti komentarus Komisijai. Šiuo klausimu ieškovės nurodytas argumentas, kad jeigu jai būtų buvę pranešta anksčiau apie vertinamų sektorių pasirinkimą, ji būtų bandžiusi gauti duomenis, leidžiančius paaiškinti priežastis, dėl kurių šiuose sektoriuose nustatytos pelno maržos buvo didesnės nei avalynės pramonėje, negali būti priimtas. Iš tikrųjų ieškovė Bendrajam Teismui nepateikė jokių įrodymų, patvirtinančių, kad ji ėmėsi veiksmų duomenims, reikalaujantiems gavus 2006 m. rugpjūčio 22 d. Komisijos laišką, gauti.

<sup>83</sup> Tokiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad ieškovės teisė į gynybą nebuvo pažeista.

84 Todėl pirmasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

*Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 3 straipsnio pažeidimu*

### Šalių argumentai

85 Ieškovė pabrėžia, kad Komisija apskaičiavo individualų žalos skirtumą, susidariusį dėl jos eksporto į Bendrijos rinką. Kalbant apie jos eksporto kainos nustatymą siekiant apskaičiuoti žalą, Taryba ginčijamame reglamente neatsižvelgė į tai, kad ji pardavinėjo savo produkciją nepriklausomoms prekybos bendrovėms, kurios yra tarpininkės tarp Kinijos gamintojų ir Europos rinkoje veikiančių prekybininkų. Dėl šio neatsižvelgimo buvo apskaičiuota mažesnė eksporto kaina už realią kainą, todėl ir kainų sumažinimo skirtumas (kartu ir žala) buvo dirbtinai padidintas.

86 Ieškovės nuomone, nepriklausomos prekybos bendrovės, kaip antai *Pagoda*, kuri yra tarpininkė daugelio kitų Kinijos ir Vietnamo avalynės gamintojų, tiekiančių produkciją Bendrijos rinkai ir kuri bendradarbiauja su ieškove tiekiant produkciją kitoms rinkoms, padengia didelę dalį gamybos ir prekybos išlaidų, būtent pardavimo vadybos, eksporto organizavimo ir tyrimų bei vystymo srityse. Į šias išlaidas, kaip, beje, ir į prekybos bendrovių pelno maržą turėjo būti atsižvelgta apskaičiuojant CIF kainą prie Bendrijos sienos, taigi apskaičiuojant kainos sumažinimą ir ieškovės eksporto padarytą žalą.

87 Nepaisant aplinkybės, kad Komisija turėjo duomenų, kurių patikimumo niekas neginčijo, apie prekybos bendrovių vaidmenį ir peno maržą, ji neįvykdė savo pareigos

atlikti objektyvų visų reikšmingų įrodymų tyrimą, kad būtų nustatytas žalos buvimas pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnį ir pagal Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) steigimo sutarties (OL L 336, 1994, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 82) 1 A priede esančios Sutarties dėl 1994 m. bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos vi straipsnio įgyvendinimo (GATT) (OL L 336, 1994, p. 103; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 189) 3 straipsnį. Iš tikrųjų, kaip ieškovė nurodė per administracinę procedūrą, apskaičiuojant žalą neteisinga naudoti eksporto kainą, pagrįstą FOB kaina Honkonge, neprisidėjus atitinkamų išlaidų, kad būtų nustatyta CIF kaina prie Bendrijos sienos. Prie FOB kainos Honkonge pridėjus tik draudimo ir transporto išlaidas būtų gauta mažesnė nei reali eksporto kaina ir dėl to būtų padidintas kainos sumažinimo skirtumas.

<sup>88</sup> Šiuo atžvilgiu Komisija nepagrindė savo vertinimo nurodo, kad nereikėjo atsižvelgti į prekybos bendrovių maržas, nes Brazilijoje surinkti duomenys dėl normaliosios vertės (žr. šio sprendimo 14 punktą) buvo sumažinti atimant išlaidas, kurias apima šis skirtumas (tyrimai ir vystymas, pardavimo vadyba ir pan.), ir nepateikė jokių paaiškinimų dėl nagrinėjamų išlaidų specifikacijų bei nepaaiškino, kodėl Brazilijoje surinkti duomenys apie normaliąją vertę buvo tinkami apskaičiuoti ieškovės, kuriai buvo suteiktas RESVIS ir kuriai dėl to neturėjo būti taikomi minėtoje šalyje surinkti duomenys, kainos sumažinimą. Tarybos atliktas kainos pakoregavimas 9,3 % dėl tyrimų ir vystymo išlaidų yra, kaip ieškovė nurodė per administracinę procedūrą, mažesnis už prekybos bendrovės *Novi*, kuri platina ieškovės produkciją Europos rinkoje, 38 % pelno maržą. Be to, šiuo koregavimu nebuvo atsižvelgta į tarpininkaujančių prekybos bendrovių vaidmenį.

<sup>89</sup> Neatsižvelgdama į visas išlaidas, patirtas nuo ieškovės FOB kainos iki Bendrijos sienos, ir į nepriklausomų prekybos bendrovių, kaip antai *Pagoda*, pelno maržas, Komisija klaidingai apskaičiavo ieškovės kainos sumažinimą. Jei ši suma būtų apskaičiuota teisingai, ieškovei būtų buvęs nustatytas mažesnis muistas arba ji būtų visiškai nuo jo atleista. Tai, kad Bendrijos gamintojams nereikia naudotis kitų bendrovių paslaugomis dėl modelio koncepcijos, kokybės kontrolės, derybų dėl kainų, logistikos ir t. t.,

negali pateisinti neatsižvelgimo į šias ieškovės išlaidas apskaičiuojant šių produktų CIF kainą prie Bendrijos sienos. Iš tikrųjų tik remiantis šia CIF kaina galima vertinti kainos sumažinimo reikalingumą.

- <sup>90</sup> Tarybos reikalavimas nepriimti šio ieškinio pagrindo (žr. šio sprendimo 91 ir 92 punktus) yra nepagrįstas, nes grindžiamas tvirtinimais, kurie negali būti patikrinti neatlikus Komisijai naujo skaičiavimo. Šiuo atveju reikšmingas yra klausimas, ar papildomos apie 38 % prekybininkų maržos pridėjimas prie ieškovės CIF kainos prie Bendrijos sienos būtų lėmęs už ieškovės dempingo skirtumą mažesnę žalą, o tai visiškai įmanoma. Be to, priešingai nei dėl šio ieškinio pagrindo tvirtina Taryba (žr. šio sprendimo 92 punktą), ieškovė įvykdė Bendrojo Teismo procedūros reglamento 44 straipsnyje nustatytas formos sąlygas.
- <sup>91</sup> Taryba primena, kad pagal „mažesnio muto taisyklę“ (žr. šio sprendimo 41 punktą) ieškovei galutinis muitas buvo nustatytas remiantis dempingo skirtumu (9,7 %), kuris buvo mažesnis už muitą, reikalingą panaikinti žalą (16,5 %). Todėl antrasis ieškinio pagrindas gali turėti reikšmės ginčijamo reglamento galiojimui, tik jei būtų įrodyta, kad žalos panaikinimo lygis turi būti mažesnis už ieškovės dempingo skirtumą. Tačiau net atsižvelgiant į *Novi* pelno maržą, kainos sumažinimo ir žalos skirtumai ieškovės atveju būtų atitinkamai 28 % ir 20 %. Taigi šis ieškinio pagrindas yra „nereikšmingas ir nepriimtinas“.
- <sup>92</sup> Taryba dėl antrojo ieškinio pagrindo taip pat tvirtina, kad ieškovė neįvykdė Procedūros reglamento 44 straipsnyje nustatytų formos sąlygų. Iš tikrųjų ieškovė nenurodė faktinių aplinkybių, kuriomis grindžiami jos argumentai, taip pat nepaaiškino, kodėl institucijos veikė neteisėtai, ir tik pateikė keletą nepagrįstų tvirtinimų. Todėl šis ieškinio pagrindas nepriimtinas.

93 Be to, Taryba ginčija šio ieškinio pagrindo pagrįstumą.

## Bendrojo Teismo vertinimas

94 Pirmiausia reikia priminti, kad „mažesnio maito taisyklės“ pasekmė yra tai, kad gamintojas, kuriam buvo nustatytas antidempingo muitas, negali jo ginčyti remdamasis tuo, kad per tyrimą buvo nustatyta per didelė žala tuo atveju, kai maito dydis yra lygus dempingo skirtumui, jei pastarasis yra mažesnis tiek už netinkamai nustatytą žalą, tiek už realią žalą (šiuo klausimu žr. 1988 m. spalio 5 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Brother Industries prieš Tarybą*, 250/85, Rink. p. 5683, 24 punktą).

95 Šioje byloje, kaip matyti iš 2006 m. liepos 10 d. laiško, būtent iš jo priedo, kuriame pateikiami žalos skaičiavimai, kainos sumažinimas, susijęs su ieškovės į Bendrijos rinką eksportuotais modeliais, sudaro 32,3 %, o referencinės kainos sumažinimas yra 66 %. Ieškovė neginčijo nei šio apskaičiavimo metodo, nei jame naudotų skaičių.

96 Be to, iš 2006 m. liepos 18 d. ieškovės laiško III skyriaus teksto matyti, kad prekybos bendrovių, per kurias Kinijos gamintojai tiekia savo produkciją Europos rinkai, pelnas siekia 25–38 % procentus. Ieškovė mano, kad ši pelno marža turėjo būti pridėta prie jos CIF kainos prie Bendrijos sienos, o tai būtų sumažinę skirtumą tarp tos kainos ir Bendrijos pramonės kainų, taip pat būtų lėmę kainos sumažinimą.

97 Tačiau iš prie tripliko pridėtame dokumente Tarybos atliktų skaičiavimų matyti, kad net jeigu ji padidintų ieškovės CIF kainą prie Bendrijos sienos tariausiai *Novi* gautu 38 % pelnu, referencinės kainos sumažinimas atsižvelgiant į didelės žalos nedarančius

importo kiekius sudarytų 20,05 %, t. y. vis tiek viršytų ieškovės dempingo skirtumą, kuriuo remiantis buvo apskaičiuotas galutinis muitas (9,7 %, žr. šio sprendimo 41 punktą). Šiuo klausimu reikia pridurti, kad net atsižvelgiant į ieškovės atsakant į Bendrojo Teismo raštu pateiktus klausimus nurodytą alternatyvų skaičiavimą, kuriuo remiantis kaina papildomai koreguojama 38 % jau atlikus 17,30 % korekciją dėl muitų, tyrimų bei vystymo ir pan. išlaidų, referencinių kainų sumažinimas sudaro 15,32 %, t. y. daugiau nei žalos panaikinimo skirtumas.

- 98 Iš to matyti, kad antrasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas kaip nereikšmingas.

*Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 20 straipsnio pažeidimu, teisės į gynybą pažeidimu ir nemotyvavimu*

### Šalių argumentai

- 99 Ieškovė tvirtina, kad institucijos jai tinkamai nepranešė apie naują faktų nagrinėjimą, susijusį su Bendrijos pramonės patirta žala, ir nesuteikė galimybės pateikti savo komentarus dėl šio naujo vertinimo, susijusio su galutinio muto pakeitimais (žr. šio sprendimo 29 ir 30 punktus). Be to, Komisija nepakankamai paaiškino priežastis, dėl kurių reikėjo padaryti jos tyrimo pakeitimus, ir kitų duomenų nei tie, kurie buvo nurodyti jos pirmame pasiūlyme, panaudojimą.

- 100 Nors 2006 m. liepos 7 d. galutinės informacijos dokumente Komisija manė, kad 140 milijonų porų avalynės importas per metus nedaro žalos Bendrijos pramonei, savo 2006 m. liepos 28 d. galutinės informacijos dokumente ji gerokai sumažino

minėtą skaičių iki 41,5 milijono porų, nepaaiškindama priežasčių, pateisinančių tokį pakeitimą, kuris „netoleruotina“ manipuliuojant referenciniais metais sukeitė taikytinus muitų lygius tarp Kinijos ir Vietnamo. Kalbant apie kiekybinių kvotų, nustatytų pagal atidėtų muitų sistemą, ekonominį naudingumą, jų tikslas buvo atlaikyti dėl importo apimtys kylantį spaudimą, kuris vis dėlto nebuvo laikomas nesąžininga praktika, o antidempingo priemonės yra skirtos reaguoti į nesąžiningą dempingo praktiką. Atsižvelgiant į šiuos skirtumus, Komisijos ieškovei suteiktas penkių dienų terminas pateikti savo pastabas dėl naujo pasiūlymo buvo nepakankamas ir dėl to ieškovė skundėsi per visą administracinę procedūrą.

- 101 Ginčijamo reglamento 301 konstatuojamoji dalis, kurioje laikomasi paskutinio Komisijos pasiūlymo, nėra pakankamai motyvuota, atsižvelgiant į nesutarimus, be to, joje nenurodomos priežastys, pateisinančios naujo metodo taikymą. Ginčijamo reglamento 301 konstatuojamojoje dalyje tik pakartojamas papildomo galutinės informacijos dokumento 280 punkto tekstas, kuriame nebuvo pateikta daugiau paaiškinimų. Be to, papildomame galutinės informacijos dokumente nėra jokių skaičių ar skaičiavimų, lėmusių ginčijamo reglamento 301 konstatuojamojoje dalyje aprašytą metodą, taip pat minėtas dokumentas neleidžia paaiškinti rėmimosi kitais metais, dydžiais ir apimtimis nei tie, kuriais buvo remiamasi pirmame pasiūlyme. Be to, institucijos pažeidė pagrindinio reglamento 20 straipsnį, kuris reikalauja pateikti išsamią informaciją, lėmusią esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu Komisija ketina siūlyti nustatyti galutines priemones. Faktų vertinimas, lėmęs naują Komisijos poziciją, nebuvo nei paaiškintas, nei pagrįstas.

- 102 Be to, Komisija, neleidama ieškovei veiksmingai pareikšti savo nuomonės dėl tam tikrų svarbių klausimų, pavyzdžiui, dėl naujo pasiūlymo pagrįstumo, nurodytų faktinių aplinkybių tikslumo ir reikšmingumo, atliktų skaičiavimų ir Komisijos grindžiant savo išvadą dėl dempingo ir Bendrijos pramonės patirtos žalos pateiktą įrodymų,

pažeidė jos teisę į gynybą. Dviem sistemoms būdingi esminiai faktų nagrinėjimo, kuriuo jos grindžiamos, skirtumai. Dėl šių skirtumų galutinės išvados, susijusios su Kinijos ir Vietnamo gamintojais, buvo visiškai priešingos, tačiau Komisija nepaaiškino, nei kaip ji gavo tokį rezultatą, nei suteikė suinteresuotiesiems asmenims galimybę įgyvendinti savo teisę į gynybą.

- 103 Tarybos mėginimas sumažinti skirtumus tarp dviejų pasiūlymų nurodant, kad nustatyta sistema atsižvelgiama į tai, kad tik didesnis nei tam tikros apimties importas daro žalą, patvirtina apmokestinamą antidempingo muitu importą, kuris nedaro žalos, o tai prieštarauja pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 daliai. Tai, kad ieškovė galėjo pateikti keletą pastabų dėl sistemos per mažesnę nei dešimties dienų terminą, numatytą pagrindinio reglamento 20 straipsnio 5 dalyje, negali būti panaudota prieš ją ir negali pateisinti Komisijos pateiktos informacijos nepakankamumo. Iš tikrųjų klausimas, ar Komisijos suteiktas terminas buvo adekvatus ieškovės teisės į gynybą atžvilgiu, turi būti vertinamas atsižvelgiant į Komisijos nustatyto metodo pakeitimų apimtį ir į duomenų bei paaiškinimų dėl naujo teisinio ir faktinio vertinimo nebuvimą. Šiuo klausimu ieškovė nurodo, kad jei institucijos nepateikia adekvačių paaiškinimų dėl pasirinkto metodo ir faktinių aplinkybių vertinimo, aplinkybė, kad galėjo būti pateikta keletas komentarų, yra ribotos reikšmės ir nereiškia, kad nepažeisti pagrindinio reglamento 20 straipsnio reikalavimai, pagrindiniai Bendrijos teisės principai ar PPO teisė. Be to, Komisija pati nustatė labai griežtą kalendorių ir tai neleido prailginti termino pastaboms dėl papildomo galutinės informacijos dokumento pateikti. Be to, kelis mėnesius trukusios diskusijos buvo susijusios su atidėtų muitų sistema, o ne su galiausiai nustatyta sistema.

- 104 Ieškovė mano, kad dėl papildomo galutinės informacijos dokumento neapibrėžtumo ir duoto termino nepakankamumo ji neturėjo galimybės Komisijai išdėstyti

priežasčių, dėl kurių priimta pozicija buvo netinkama ir nepagrįsta, nei pateikti savo nuomonės dėl šiame dokumente esantį pasiūlymą lėmusių metodo ir skaičių.

105 Galiausiai ieškovė priduria, kad jeigu būtų galėjusi adekvačiai pateikti pastabas dėl papildomo galutinės informacijos dokumento, ji būtų nurodžiusi, pirma, kad siūloma sistema pažeidžia pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 dalį, nes pagal minėtą sistemą antidempingo muitu apmokestinamas importas, kuris nedaro žalos, antra, kad individualus žalos skirtumas turėjo būti skaičiuojamas tik jai, ir, trečia, kad paskutinis Komisijos pasiūlymas yra nepagrįstas ir neproporcingas, nes naujas faktų vertinimas, kuris nebuvo nei paaiškintas, nei pagrįstas, „netoleruotinai“ sukeitė atitinkamų antidempingo priemonių poveikį Kinijai ir Vietnamui.

106 Taryba, palaikoma Komisijos ir CEC, ginčija ieškovės argumentus.

### Bendrojo Teismo vertinimas

107 Pirmiausia savo trečiuoju ieškinio pagrindu ieškovė tvirtina, kad institucijos pažeidė pagrindinio reglamento 20 straipsnį, nes Komisija, pirma, nepateikė jai dokumentų, kuriais remdamasi atliko skaičiavimus papildomame galutinės informacijos dokumente, ir, antra, nesuteikė pakankamo ir minėto straipsnio 5 dalį atitinkančio termino pateikti išsamias pastabas dėl naujo metodo.

108 Antra, ieškovė nurodo, kad institucijos nei galutinės informacijos dokumente ar papildomame galutinės informacijos dokumente, nei ginčijamame sprendime nenurodė

motyvų, galinčių pagrįsti metodą, taikytą siekiant atsižvelgti į nežalingos importo apimties egzistavimą ir pagal kurį sumažinamas žalos skirtumas, užuot nežalingą importą atleidus nuo antidempingo maito. Šios aplinkybės tariamai reiškia ieškovės teisės į gynybą pažeidimą ir pareigos motyvuoti nesilaikymą.

109 Visų pirma reikia pažymėti, kad pagrindinio reglamento 20 straipsnyje numatytos priemonės, susijusios su atitinkamų šalių, būtent eksportuotojų, teisės būti išklausytiems, kuri yra viena pagrindinių Bendrijos teisėje pripažįstamų teisių ir apima teisę būti informuotiems apie esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinta rekomenduoti nustatyti galutinius antidempingo muitus, įgyvendinimu (šiuo klausimu žr. 1991 m. birželio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Al-Jubail Fertilizer prieš Tarybą*, C-49/88, Rink. p. I-3187, 15 punktą ir 1998 m. lapkričio 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Champion Stationery ir kt. prieš Tarybą*, Rink. p. II-4137, 55 punktą).

110 Tokiomis aplinkybėmis ieškovės argumentus dėl pagrindinio reglamento 20 straipsnio pažeidimo reikia aiškinti kaip susijusius su jos teisės į gynybą, numatytos Bendrijos teisėje ir šioje nuostatoje, pažeidimu (šiuo klausimu žr. 2002 m. lapkričio 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kundan ir Tata prieš Tarybą*, T-88/98, Rink. p. II-4897, 131 punktą).

111 Šiuo klausimu reikia priminti, kad įmonėms, susijusioms su tyrimo procedūra prieš priimant antidempingo reglamentą, turi būti suteikta galimybė per administracinę procedūrą veiksmingai išreikšti savo nuomonę dėl nurodytų faktų ir aplinkybių tikrumo ir svarbos bei dėl įrodymų, kuriais rėmėsi Komisija grįsdama dempingo praktikos ir iš jos kylančios žalos egzistavimą (109 punkte minėto sprendimo *Al-Jubail Fertilizer prieš Tarybą* 17 punktas ir 2000 m. spalio 3 d. Sprendimo *Industrie des poudres sphériques prieš Tarybą*, C-458/98 P, Rink. p. I-8147, 99 punktas; 109 punkte

minėto sprendimo *Champion Stationery ir kt. prieš Tarybą*, T-147/97, 55 punktas ir 110 punkte minėto sprendimo *Kundan ir Tata prieš Tarybą* 132 punktas).

- 112 Taip pat šioje situacijoje reikia pažymėti, kad galutinės informacijos neišsamumas reglamento, nustatančio galutinius antidempingo muitus, neteisėtumą sąlygoja, tik jei dėl šių trūkumų suinteresuotosios šalys negalėjo tinkamai ginti savo interesų. Taip būtų, jei trūkumai būtų susiję su faktais ir motyvais, kurie skiriasi nuo naudotų laikinosioms priemonėms, kurioms pagal pagrindinio reglamento 20 straipsnio 2 dalį galutinėje informacijoje turi būti teikiamas ypatingas dėmesys. Dėl tų pačių priežasčių taip būtų ir tuomet, jei trūkumai būtų susiję su faktais ir argumentais, besiskiriančiais nuo tų, kuriais grindžiamas po galutinės informacijos dokumento pateikimo priimtas Komisijos ar Tarybos sprendimas, kaip tai matyti iš pagrindinio reglamento 20 straipsnio 4 dalies paskutinio sakinio.
- 113 Nagrinėjamu atveju, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 23–25 punktuose, Komisija galutinės informacijos dokumente pirmiausia teikė pirmenybę atidėtų muitų sistemai, pagrįstai aplinkybe, kad 140 milijonų porų avalynės per metus viršijantis importas daro žalą pagrindinio reglamento 3 straipsnio prasme. Toks vertinimas rėmėsi kiekybinių kvotų egzistavimu iki 2005 m. sausio 1 d., kurios neleido tokiai žalai atsirasti, ir 2005 m. importuoto kiekio iš Kinijos apskaičiavimu. Pagal šį pasiūlymą galutinis antidempingo muitas turėjo būti taikomas importui iš Kinijos, viršijančiam 140 milijonų porų avalynės per metus. Šis muitas buvo lygus referencinių kainų sumažinimui, t. y. 23 %.
- 114 Vis dėlto, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 28 ir 29 punktuose, Komisija papildomu galutinės informacijos dokumentu pakeitė savo pasiūlymą dėl žalą panaikinančių muitų formos. Naujasis požiūris taip pat grindžiamas nežalingo importo apimties

pagrindinio reglamento 3 straipsnio prasme egzistavimu. Vis dėlto pagal šį papildomą galutinės informacijos dokumentą tiek šios nežalingos importo apimties apskaičiavimo metodas, tiek šios apimties poveikis galutinių siūlomų muitų formai skyrėsi nuo nurodytų galutinės informacijos dokumente.

- <sup>115</sup> Būtent papildomame galutinės informacijos dokumente Komisija pirmiausia nurodė, kad importo iš Kinijos referencinių kainų sumažinimo skirtumas sudarė 23 %. Antra, ji nustatė, kad importo iš šios šalies apimtis tiriamuoju laikotarpiu sudarė 38 % importo iš dviejų nagrinėjamų šalių. Šis procentinis dydis, taikytas visam importui iš Kinijos ir Vietnamo 2003 m. (109 milijonai porų batų), sudarė apie 41,5 milijono avalynės porų, t. y. apimtis, kuri buvo laikoma nežalinga Bendrijos pramonei. Trečia, Komisija nurodė, kad 28,26 % šios apimties sudarė importas iš Kinijos 2005 metais. Galiausiai, ketvirta, ji iš pradžių nustatytą žalos skirtumą (23 %) sumažino 28,26 %, šitaip „svertinis“ žalos skirtumas sumažėjo iki 16,5 %.

- <sup>116</sup> Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad galutinės informacijos dokumente ir papildomame galutinės informacijos dokumente aprašytų metodų skirtumai yra tokie. Pirma, užuot nustačiusi nežalingo importo metinę apimtį remdamasi importu iš Kinijos 2005 m., Komisija šią metinę apimtį nustatė 109 milijonus avalynės porų, importuotų iš Kinijos 2003 m., padauginama iš 38 %. Tai procentinis dydis, kuris rodė importo iš šios šalies dalį importo iš dviejų nagrinėjamų šalių tiriamuoju laikotarpiu atžvilgiu. Antra, užuot atleidusi metinę apimtį, kuri, remiantis papildomo galutinės informacijos dokumento 278–280 punktais, buvo pripažinta nežalinga, nuo antidempingo muto, Komisija į šią apimtį atsižvelgė sumažindama žalos išnykimo lygį ir jai taikė antidempingo muitą nuo pirmosios importuotos poros.

117 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad tai, jog Komisija pakeitė savo analizę gavusi suinteresuotųjų šalių pateiktus komentarus dėl galutinės informacijos dokumento, savaime nėra teisės į gynybą pažeidimas. Iš tikrųjų, kaip matyti iš pagrindinio reglamento 20 straipsnio 4 dalies paskutinio sakinio, galutinės informacijos dokumentas netrukdo Komisijai ar Tarybai priimti bet kokią vėlesnį sprendimą. Ši nuostata tik įpareigoja Komisiją kuo skubiau atskleisti faktus ir motyvus, besiskiriančius nuo tų, kuriais grindžiamas pirminis požiūris, išdėstytas galutinės informacijos dokumente. Iš tikrųjų remdamiesi šiuo paaiškinimu suinteresuotieji asmenys gali suprasti priežastis, dėl kurių institucijos priėmė kitokią poziciją.

118 Todėl norint nustatyti, ar Komisija nepažeidė ieškovės teisės, kylančios iš pagrindinio reglamento 20 straipsnio 4 dalies paskutinio sakinio, reikia taip pat patikrinti, ar Komisija jai atskleidė faktus ir motyvus, kuriais grindžiamas naujas požiūris į žalą ir į jai pašalinti reikalingų priemonių formą, nes šie faktai ir motyvai skiriasi nuo nurodytų galutinės informacijos dokumente (žr. šio sprendimo 112 punktą).

119 Šiuo klausimu Komisija pirmiausia papildomame galutinės informacijos dokumente nurodė, kad jos naujas pasiūlymas leis neskirti atskirų importuotojų kategorijų.

120 Dėl dokumentų, kuriais remdamasi Komisija žalos skirtumą sumažino nuo 23 iki 16,5 %, ieškovė neteisingai tvirtina, kad negalėjo su jais susipažinti. Iš tikrųjų šio sprendimo 115 punkte aprašytas metodas, susijęs su žalos skirtumo pakoregavimu atsižvelgiant į nežalingo importo apimtį, yra išdėstytas papildomame galutinės informacijos dokumente. Tiesa, kad šis dokumentas nepateikia informacijos apie tikslią importo apimtį iš Kinijos 2005 m., kuri leistų patikrinti, ar 28,26 % atitinka realybę. Vis dėlto, jei 41,5 milijono avalynės porų, kaip nurodo Komisija, sudaro 28,26 % visos

importo apimties iš Kinijos 2005 m., galima daryti išvadą, kad šis importas išaugo iki 146,85 milijono avalynės porų. Be to, tokį skaičiavimą savo 2006 m. rugpjūčio 2 d. elektroniniame laiške pateikia pati ieškovė (žr. šio sprendimo 31 punktą).

- 121 Iš šių argumentų matyti, kad Komisija atskleidė ieškovėms savo samprotavimus, kuriais rėmėsi apskaičiuodama žalos skirtumą, atsižvelgiant į nežalingo importo apimtį. Ji taip pat nurodė visus skaičiais išreikštus duomenis, kuriuos manė esant reikšmingus šiuo atveju, todėl ieškovės teisė į gynybą šiuo klausimu nebuvo pažeista.
- 122 Taip pat reikia pabrėžti, kad ieškovės ieškinio pagrindas, koks jis buvo išdėstytas pačiame ieškininiame pareiškime, yra susijęs su jos teisės į gynybą pažeidimu, o ne su pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 dalies pažeidimu. Todėl klausimas, ar ginčijamu reglamentu nustatyta sistema, pagal kurią apmokestinamas ir mažesnis už nežalingu laikomą metinį importo lygį importas, neprieštarauja pagrindinio reglamento 1 straipsnio 1 daliai, nebuvo pateiktas Bendrojo teismo kontrolei.
- 123 Dėl nustatyto termino, šalys sutaria, kad jis baigėsi 2006 m. rugpjūčio 2 dieną.
- 124 Suteikdama ieškovei trumpesnę nei dešimties dienų terminą pateikti pastabas dėl papildomo galutinės informacijos dokumento Komisija pažeidė pagrindinio reglamento 20 straipsnio 5 dalį (šiuo klausimu žr. 109 punkte minėto sprendimo *Champion Stationery ir kt. prieš Tarybą* 80 punktą). Vis dėlto ginčijamas reglamentas dėl šios aplinkybės neturėtų būti panaikintas. Reikia dar įrodyti, ar aplinkybė, kad Bendrijos institucijos nesuteikė ieškovei pagrindinio reglamento 20 straipsnio 5 dalyje nustatyto termino galimiems komentarams dėl pirma nurodytos papildomos informacijos pateikti, konkrečiai paveikė jos teisę į gynybą per ginčijamą procedūrą (šiuo

klausimu žr. 2004 m. spalio 28 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Shanghai Teraoka Electronic prieš Tarybą*, T-35/01, Rink. p. II-3663, 331 punktą).

125 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ieškovė savo 2006 m. rugpjūčio 2 d. elektroni-  
niame laiške priminė Komisijos skaičiavimus ir kad ji šiame laiške pateikė savo alter-  
natyvius skaičiavimus, kurie duotų kitokį, jos nuomone, teisingą, rezultatą. Todėl  
ieškovė suprato Komisijos samprotavimus ir galėjo jai pasiūlyti kitokį metodą. Tokio-  
mis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad ji galėjo tinkamai išdėstyti savo požiūrį.

126 Iš to matyti, kad ieškovės teisė į gynybą nebuvo pažeista.

127 Dėl tų pačių priežasčių reikia atmesti ieškovės argumentus, susijusius su nepakan-  
kamu metodu, taikyto apskaičiuojant žalos panaikinimo lygį, motyvavimu. Ginčijamo  
reglamento motyvavimas turi būti vertinamas atsižvelgiant, be kita ko, į informaciją,  
kuri buvo pateikta ieškovei, ir į jos per administracinę procedūrą pateiktas pastabas  
(1999 m. gruodžio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Petrotub ir Repu-  
blica prieš Tarybą*, T-33/98 ir T-34/98, Rink. p. II-3837, 107 punktas).

128 Nagrinėjamu atveju, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 40 punkte, ginčijamo regla-  
mento 296–301 konstatuojamosiose dalyse pateikiami vertinimai, dėl kurių Taryba  
nustatė galiausiai taikytą sistemą. Todėl, atsižvelgiant į tai, jog Komisija ieškovei  
atskleidė argumentus, kuriais remdamasi apskaičiavo žalos skirtumą pagal nežalingo  
importo apimtį, ir į tai, kad jai nurodė visus skaičiais išreikštus duomenis, kurie, jos

manymu, buvo reikšmingi šiuo atveju (žr. šio sprendimo 119–121 punktus), reikia konstatuoti, kad ginčijamas reglamentas yra tinkamai motyvuotas.

129 Todėl trečiasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

*Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su teisės klaida ir akivaizdžia vertinimo klaida, kalbant apie Bendrijos pramonės patirtą žalą*

## Šalių argumentai

130 Ieškovė mano, kad sprendimas dėl žalos grindžiamas nepakankamos trukmės normalaus importo laikotarpiu, todėl duomenys, kuriais jis grindžiamas, yra nepatikimi ir neobjektyvūs. Nors tiriamasis laikotarpis buvo nuo 2004 m. balandžio 1 d. iki 2005 m. kovo 31 d., Komisija nustatė, kad nustojus galioti kiekybinių kvotų sistemai išaugęs importas padarė didelę žalą Bendrijos pramonei, atsižvelgdama tik į pirmą 2005 m. trimestrą. Akivaizdūs duomenys apie didelės žalos buvimą 2004 m., į kuriuos daro nuorodą Komisija papildomo galutinės informacijos dokumento naujo H skyriaus 277 punkte, nereiškia, kad didelė žala iš tikrųjų buvo padaryta 2004 metais. Didelės žalos nebuvimą 2004 m patvirtina tai, kad importas, palyginti su 2003 m., šiais metais išaugo nedaug (galutinės informacijos dokumento 285 punktas). Priešingai nei tvirtina Taryba, apsauga nuo importo dempingo kaina nebuvo kiekybinių kvotų tikslas.

Be to, žalos 2003 m. veiksmų analizė nėra reikšminga, nes, kaip pripažino Komisija, tuo metu žalingas dempingas neegzistavo.

<sup>131</sup> Trys pirmi 2005 m. mėnesiai yra pradinis rinkos, kurioje daugiau nei dvylika metų veikė griežta kiekybinių kvotų sistema, atvėrimo laikotarpis. Kaip galutinės informacijos dokumente nurodė Komisija, šis laikotarpis po kiekybinių kvotų sistemos galiojimo pabaigos buvo dirbtinai iškraipytas lūkesčių, susijusių su šiuo įvykiu. Taigi ginčijamas reglamentas yra pagrįstas trumpo laikotarpio, kuris negalėjo pateikti patikimų skaičių dėl kiekybinių kvotų panaikinimo, duomenimis. Iš to galima daryti išvadą, kad Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalį.

<sup>132</sup> Taryba, palaikoma Komisijos ir CEC, ginčija ieškovės argumentus.

## Bendrojo Teismo vertinimas

<sup>133</sup> Pirmiausia reikia pastebėti, kad antidempingo muitų įvedimas yra ne sankcija už anksčiau veiksmus, bet gynybos ir apsaugos nuo dempingu grindžiamos nesąžiningos konkurencijos priemonė. Taigi tyrimą būtina atlikti remiantis kuo naujesne informacija, kad būtų galima įvesti antidempingo muitus, galinčius apsaugoti Bendrijos pramonę nuo dempingo (2000 m. spalio 3 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Industrie des poudres sphériques prieš Tarybą*, C-458/98 P, Rink. p. I-8147, 91 ir 92 punktai ir 2006 m. lapkričio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Nanjing Metalink prieš Tarybą*, T-138/02, Rink. p. II-4347, 60 punktas).

<sup>134</sup> Taigi, kai institucijos konstatuoja, kad produkto, kuriam iki tol buvo taikomi kiekybiniai apribojimai, importas išauga pasibaigus tiems apribojimams, jos gali atsižvelgti į šį išaugimą vertindamos Bendrijos pramonės patirtą žalą.

- 135 Antra, kaip nurodo Taryba, Komisijos vertinimas, pateiktas galutinės informacijos dokumento 283 punkte, pagal kurį importuotų produktų kiekis išaugo pasibaigus kiekybinių kvotų sistemos galiojimui, neįrodo, kad institucijos, nusprendamos dėl žalos egzistavimo, rėmėsi tik kiekybiniu veiksmu.
- 136 Galiausiai, kaip matyti iš ginčijamo reglamento 162, 168–170, 187–206 ir 216–240 konstatuojamųjų dalių, institucijos atsižvelgė į įvairius veiksnus, susijusius su žala ir priežastiniu ryšiu, apimančius ne tik paskutinį tiriamojo laikotarpio trimestrą, bet ir svarstomąjį laikotarpį.
- 137 Iš to matyti, kad ketvirtasis ieškinio pagrindas taip pat turi būti atmestas.
- 138 Tokiomis aplinkybėmis turi būti atmestas visas ieškiny.

### **Dėl bylinėjimosi išlaidų**

- 139 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, ji turi padengti Tarybos patirtas išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus.

- <sup>140</sup> Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalį Komisija ir CEC pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

**1. Atmesti ieškinį.**

**2. Nurodyti *Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd* padengti savo bei Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas.**

**3. Nurodyti Europos Komisijai ir Europos avalynės pramonės konfederacijai (CEC) padengti savo bylinėjimosi išlaidas.**

Martins Ribeiro

Papasavvas

Dittrich

Paskelbta 2010 m. kovo 4 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

## Turinys

|                                                                                                                                                                                |          |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----------|
| Teisinis pagrindas .....                                                                                                                                                       | II - 886 |
| Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas .....                                                                                                                                | II - 892 |
| Procesas ir šalių reikalavimai .....                                                                                                                                           | II - 901 |
| Dėl teisės .....                                                                                                                                                               | II - 904 |
| Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punkto pažeidimu ir teisės į gynybą pažeidimu apskaičiuojant dempingo skirtumą .... | II - 905 |
| Šalių argumentai .....                                                                                                                                                         | II - 905 |
| Bendrojo Teismo vertinimas .....                                                                                                                                               | II - 907 |
| — Dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punkto pažeidimo ....                                                                                                     | II - 907 |
| — Dėl tariamo teisės į gynybą pažeidimo .....                                                                                                                                  | II - 910 |
| Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 3 straipsnio pažeidimu .....                                                                                | II - 913 |
| Šalių argumentai .....                                                                                                                                                         | II - 913 |
| Bendrojo Teismo vertinimas .....                                                                                                                                               | II - 916 |
| Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 20 straipsnio pažeidimu, teisės į gynybą pažeidimu ir nemotyvavimu .....                                   | II - 917 |
| Šalių argumentai .....                                                                                                                                                         | II - 917 |
| Bendrojo Teismo vertinimas .....                                                                                                                                               | II - 920 |
| Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su teisės klaida ir akivaizdžia vertinimo klaida, kalbant apie Bendrijos pramonės patirtą žalą .....                               | II - 927 |
| Šalių argumentai .....                                                                                                                                                         | II - 927 |
| Bendrojo Teismo vertinimas .....                                                                                                                                               | II - 928 |
| Dėl bylinėjimosi išlaidų .....                                                                                                                                                 | II - 929 |
| II - 932                                                                                                                                                                       |          |